Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký(67-74)tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ(scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NÊN HÚT THUỐC JOB
Hay là đừng biết hút thuốc

LỤC-TỈNH TÂN VĂN

VIRGINIA JOB CIGARETTES SOCIÉTÉ JOB London Branch

GIÁ BÁO
ĐÔNG-PHÁP

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Bán lẻ mỗi số	0$05

NHỰT-BÁO xuất bản mỗi ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN-CỦA
Nhà báo ở đàng Lucien Mossard số 13 (gần trường-học Taberd). SAIGON

CHỦ NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ
Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói kêu: Số 203-Saigon

Mua báo phải trả bực trước và gởi ngay cho ông NGUYỄN-VĂN-CỦA, Tổng-lý.

Bài đăng báo thì gởi cho ông LÂM-VĂN-NGỌ, Chủ nhiệm.

Lời rao thương mãi tính giá rẻ:
Thay một cái tôn bao ở bên Pháp (trước)
E. BOURDET & Cie
9, rue Fronchet. — Paris (VIIIe)

TẾT TRUNG-NGUYÊN

Một tờ báo Trung-hoa có đăng tin rằng hiện nay các đoàn-thể ở các tỉnh thấy rằng cái phong-trào cải-cách tuy nổi lên đã lâu, mà cái lòng mê-tín và tục hủ lậu ở dân gian vẫn trừ bỏ chưa hết, bao nhiêu những tục lưu-truyền nên bỏ, như tết thượng-nguyên, tết trung-thu, tết trùng-cửu, vân vân, Chánh-phủ vẫn ba lịnh nghiêm cấm, mà nhân-dân phần nhiều chưa tuân theo, nay gặp hết trung-nguyên (rằm tháng bảy) bèn rủ nhau góp tiền, rồi sai người đi đến từng nhà (ở các nơi tỉnh lỵ và các nơi phụ cận) hết sức hiểu-dụ, muốn cho nhân-dân ai nấy đều hiểu lẽ phải chăng mà cùng vui lòng đổi mới, cho khỏi cái trở ngại đến cuộc tiến-hóa hiện thời.

Nước ta xưa kia theo văn-hóa của Tàu, tập tục ở trong nước phần nhiều theo của Tàu cả, trong một năm thật là nhiều, nào là tết nguyên-đán (tết cả tháng giêng), tết hàn-thực (tết tháng ba), tết đoan-ngọ (tết tháng năm), tết trung-nguyên (tết tháng bảy), tết trung-thu (tết tháng tám), tết trùng-cửu (tết tháng chín), tết trùng thập (tết tháng mười), vân vân. Trong những ngày tết ấy, phần nhiều là người Tàu kỷ-niệm những người có danh tiếng đời xưa như tết tháng ba là ngày kỷ-niệm ông Giới-tử-Thôi, tết tháng năm là ngày kỷ-niệm ông Khuất-Nguyên vân vân), người mình không chịu suy xét cho kỹ-càng, cứ thấy người khác làm thì nhắm mắt mà làm theo, có khác gì làm giỏ cùng người làng điếng, cứ-động thật là vô lý, thế mà người trước làm, người sau theo, đến bây giờ đã mấy ngàn năm, nay đã đến thời-hội văn-minh, mà cũng vẫn nhiều người chưa bỏ được. Tết trung-thu dầu là chuyện hoang-đàng, nhưng cũng là cái vui chơi của trẻ con, và cũng là hứng thú tao-nhã của bọn thi-nhân mặc-khách. Tết nguyên-đán là ngày tết đầu năm, gặp ngày lành tháng tốt, trước là cảm đến tổ-tiên, sau là tỏ tình thân với họ hàng bầu bạn. Tết trùng-cửu là tết của nhà văn-sĩ, tết trùng-thập là tết riêng của nhà nông, bảy giờ dầu theo làm, cũng không lấy gì làm hư hại. Chỉ có cái tết trung-nguyên nầy (ngày rằm tháng bảy), ở trong lịch-sử Tàu và lịch-sử ta, đều không nói đến, chỉ theo trong kinh Phật, là ngày vong-nhân xá-tội, những người thác ở âm-phủ đều được hưởng phúc tự-do trong ngày ấy, bởi thế mới sanh ra tục cúng lễ, và đốt vàng mã cho người chết, hay là làm lễ chiêu-hồn ở các chùa. Người mình phần nhiều không hay suy nghĩ, lại quá tin đạo Phật, thành ra tết trung-nguyên nầy, vận còn thấy nhiều nhà tin theo.

Ở xưa kia thế-giới chưa giao thông, người mình kiến-văn còn chật hẹp, thì những sự cử-động, đáng buồn cười như thế, cũng còn có thể tha thứ được, chớ bây giờ văn-hóa phương Tây đã tuyên-bá sang phương Đông, cái phong-trào duy-tân trăn trải đã hầu khắp trong nước, người mình kiến-văn đã rộng rãi, tri-thức đã mở mang, so với hai, ba mươi năm, tưởng cũng có tiến-bộ hơn nhiều, thế mà những cái cử-động vô ý thức như thế, so với trước đã không thấy bớt được chút nào, mà hình như lại có thanh thêm ra mãi, thế chẳng phải là một việc quái gở la thường, mà ý tưởng người ta không tài nào hiểu được ?

Lại còn thế nầy nữa: tập tục của mình, phần nhiều là theo của Tàu, bảy giờ chính người Tàu đã bỏ trước đi rồi, mà mình thì vẫn cứ khư khư giữ lấy, lại là một việc đáng la lắm vậy. Ở xã-hội ta bảy giờ, dương buổi đổi cũ thay mới, sự tiến-hóa mới bắt đầu, mà tục mê-tín vẫn còn thạnh hành, thật có trở ngại cho sự tiến-hóa. Chánh-phủ bảo-hộ theo cái chánh-thể văn-minh, phàm những việc có quan hệ đến tôn-giáo, hay là thuộc về lòng tín-ngưỡng của nhân dân, thì đều tỏ ý kính trọng mà không hề can-thiệp đến. Vậy muốn trừ cái tục mê-tín dị đi, cho sự tiến-hóa được lanh chóng thì phải trông vào bực thượng-lưu có học, có tri-thức tự cho mình là bực tiên-tri, tiên-giác, làm lai mất cho quốc-dân, nếu những bực ấy dựng lên hô-hào cổ-động, cũng theo gương sáng của người Trung-hoa, cũng hội hiệp những người tri-thức, cùi chỉ chia nhau đi khuyên bảo từng nhà. Làm như thế thì chẳng có công lao, có phí tổn, nhưng quả có lòng thành thật, lại biết dùng lời khôn khéo, thì may ra cũng có kết-quả hay (theo cái ý-kiến nông nổi của tôi, tưởng không cần phải biện bác những lời trong kinh Phật nói có thật hay không, và những đồ vàng mã đốt đi, người dưới âm-phủ có tiêu dụng được hay không, hãy cứ nói một lẽ rất rõ ràng, là người khuất của mình đã chắc có tội, cứ đến ngày rằm tháng bảy mới được tự-do đi lại, sao mình lại cứ đợi đến ngày ấy mà cúng lễ, thế thì ngày giỗ và ngày tết mình cúng hai lần hư phí cả hay sao, hai nữa là tục ấy nguyên là mình theo của Tàu, bảy giờ người Tàu đã bỏ rồi, thì mình còn tiếc gì mà giữ lấy nữa). Dẫu rằng dịch tục đi phong vẫn không phải là một việc dễ, nhưng nếu bực thượng-lưu có học, trí lại quả có nhiệt-thành có nghị-lực, dựng lên hô hào cổ-động, một vài người làm đầu, năm bảy người làm theo, biết đâu chẳng ủa nhau mà theo, mà cái tục lưu truyền mấy ngàn năm, chẳng có ngày bỏ hẳn đi được, mong lắm thay.

H. T./B.

Tại sao chém người?

Chỉ ta hôm qua 11 Septembre, tại góc đường Frères Louis và Frères Guillerault, nơi cửa phố số 141 là nhà con trai của một vị nhà giàu tại Vinh-long ở, cách một cửa đâu là số 139 lại là nhà của một người chệ rượu ở. Vào khoản 7 giờ, chả nhà số 141 đương ngồi đông bữa, thình-lình 1 cái xe-hơi chạy tới ngừng ngoài, đoạn bước xuống một người rồi xông vào cầm dao chém người chủ nhà ấy. Chém xong liền quày trở ra xe chạy mất.

Vì cớ gì vậy? Chẳng rõ được, song cứ xem cách-thức cử-động ấy thì có lẽ là thù-oán gì đó chớ không phải là kẻ cướp. Đợi đo tin chắc sẽ đăng tiếp.

Số Tương-Tế (Loterie de la Mutualité) đã nhứt định đến ngày 11 Novembre 1930 thì xổ, không dời đổi ngày nào. Vậy nên sớm mua kẻo hết.

Một ông lão già nhứt

Ông lão 160. — Con cháu nhà Minh. Có làm tướng quân Hồng-Dương. Hiện nay hãy còn

Bên Âu, Mỹ, những ông lão già hơn trăm tuổi, trang báo đã nói đến nhiều, nhưng người già nhứt đến 152 tuổi cũng. Nay có tin Vân-nam rằng: tại một làng gọi là Châu-thôn, gần Côn-minh, mới tìm thấy một ông lão 160 tuổi, vậy có lẽ ông lão nầy già nhứt thế-giới. Vã ông lão nầy có nhiều chuyện thú-vị có quan-hệ đến lịch-sử, vậy đăng lên đây để các ngài nhàn lãm.

LỊCH-SỬ ÔNG LÃO

Ông lão nầy tự xưng là con cháu nhà Minh. Khi nhà Thanh cướp ngôi nhà Minh, tôn-thất nhà Minh đều lưu ly trốn tránh vào ở trong hang sâu rừng thẳm, lão tức là con cháu bọn đó. Lão kể chuyện cũ khoảng năm Can-long, Gia-khánh (1706-1819) rất tường. Trần Hồng-Dương (tức là Thái-bình-thiên-quốc, lão đã hơn 90 tuổi, vã chính lão đã làm tướng trong quân có một người gọi là Chu-ta-ra (quan-lớn Chu) tức là lão vậy. Sau Thạch-đạt-Khai vi lãnh nạn Vy-vương-Huy, bỏ sang Tứ-xuyên, lão cũng theo cự trốn chạy, nhưng đem ngày cầm khái, vẫn mong khôi phục non sông, chỉ vì thời cơ chưa đến, bất đắc dĩ phải ngâm giản nước sầu, về nơi làng cũ tức là cái làng Thu-thôn ở trong miền núi mà lão ở ngày nay. Năm Tân-hợi, nghe tin nước Tàu quang-phục, lão đem tất cả con cháu sắp hàng quay mặt về Nam-kinh mà lạy. Lúc lão nói chuyện, mày dương, mặt tươi, thỉnh thoảng lại vuốt bộ râu trắng phơ như bạc, ăn cần hỏi việc trong nước ngày nay. Nhưng lão nhứt định không nói tên và tổ-tiên cũng giấu kín, bởi vậy không thể biết lão là người thế nào về nhà Minh cả.

GIA-ĐÌNH CỦA LÃO

Gia-đình lão thì đơn giản, nhưng trong chỗ đơn giản lại rất phức tạp, bởi vì tất cả làng Chu-thôn, người ở đó đều là chi phái lão, xưa nay không có người ngoài nào lọt cả. Lão ở một cái nhà tranh, hình như đã cũ đến trăm năm rồi, nhà thấp nhỏ mà hẹp, nhưng dựa núi quanh khe, phong cảnh rất u-nhã mà cả làng nầy cũng thế, có cái phong vị đào-nguyên ở ngoài cõi tục. Vã lại đường lối hiểm trở, quan tư không can đến, cho nên lão ở làng nầy, vô luận dân-ông đàn-bà đều phải nghe mang lình lão chỉ huy, cái quyền chẳng khác nào một ông vua trong cái cõi đào vậy. Lão có hai người cháu nằm dưới, một người làm nghề đươn dép có ở tỉnh Quảng-đông, còn một người vẫn ở với lão.

TÌNH CỜ GẶP GỠ

Việc tìm thấy lão nầy là một sự tình cờ. Nguyên có một người làm trong hiệu sách tên là Mỗ, vì chuyện chở hàng hóa gặp bão gió đánh trôi thuyền, linh đinh một ngày một đêm tuy chưa đắm nhưng chẳng biết là trôi dắt nào cả. Khi ngớt gió, lên bờ thì vào làng nầy, kể ra thật là cái thân sống sót. Mới vào làng, người làng toan lôi thôi. Mỗ kể chuyện đầu đuôi mình bị nạn, lại may gặp lão đến, lão mới tha cho kẻ nhân thế được nghe chuyện lão. Lúc ra về lão giận gió dừng nói với ai, sợ họ kéo đến lại thêm phiền nhiễu. Nhưng Mỗ cho là một sự lạ, sau khi về nhà rồi, không sao nhịn được, mới công bố ra cho đời biết.

THỰC-NGHIỆP

Ở NƯỚC NGA

PHONG-HÓA SUY ĐỒI

Khi xưa ở bên Nga việc kết hôn như luật phải theo phép nhà-thờ, đến nay những lẽ lối xưa đều bỏ cả, trai gái lấy nhau ai muốn đến viên Hộ-tịch khai thì khai, không thì thôi, không phải hất buộc gì.

Một đôi trai gái ngỏ ý muốn kết hôn nhiều khi chẳng có ai làm chứng cả, thế là đôi với pháp-luật là vợ chồng rồi.

Sự trinh tiết tuyệt nhiên không nói đến, cả đến pháp-luật cũng không trừng giới sự thất trinh, vợ không bắt buộc phải ở chung với chồng, theo chồng, đội tên chồng.

Có câu phong-dao:

Cùng mâm, cùng chiếu, cùng giường.
Đôi ta đạo vợ nghĩa chồng cùng nhau.

Lại còn câu:

Đi đâu có anh có tôi.

Người ta mới bảo là đôi vợ chồng.

Thế mà bên Nga, chẳng cùng mâm, cùng chiếu, cùng giường, chẳng phải có anh có tôi, chỉ đôi khi chung chăn chung gối thế là thành vợ thành chồng rồi, nghĩa trăm năm với duyên một buổi thật không khác gì nhau.

Những trẻ con kêu là con ngoài tình không có nữa, vì dứa trẻ đẻ ra, cha mẹ nó lấy nhau có cưới hỏi hay không mặc lòng, đối với pháp-luật là con của cặp vợ chồng ấy rồi.

Việc hôn nhân hôn tạp như thế thành ra trong nước cái chế độ nhiều vợ là sự công nhiên.

Lấy nhau không cheo cưới thì khi đôi vợ chồng nào có khai giá-thú viên Hộ-tịch không biết đường nào mà tra xét cả, thành ra một người dân-ông có thể có đến năm mười vợ vẫn đúng pháp-luật. Bao nhiêu con cái, hết cứ vợ nào đẻ ra, trong cùng một thời gian mặc lòng cũng là con cả, câu chuyện « chồng đương vợ sá » hay là « chồng hờ vợ theo » ở bên Nga tuyệt nhiên không có.

Việc hôn nhân là cốt để gây gia-đình mà gia-đình là gốc xã-hội, một khi việc hôn nhân đã cẩu thả, tất gây ra lắm mối khát khe và thương tâm lắm. Một người dân-ông không còn mong gì vợ mình thủ tiết với mình nữa, một đứa trẻ đẻ ra cũng chẳng biết ai là cha nó nữa. Vợ chồng hiệp ý con cái bỏ nheo bỏ nhóc, ai cũng chỉ nghĩ đến lòng tư kỷ thôi.

Một cặp trai gái lấy nhau một khị đã thỏa lòng dục vọng, ăn ở với nhau không còn có lợi gì nữa, thử nhứt là khi sanh con đẻ cái rồi thành ra một cái gánh nặng thế là bỏ nhau. Pháp-luật cũng không can thiệp đến được. Vả chăng những trẻ bỏ cầu bơ cầu bất đã có Chánh-phủ trợ cấp.

Bọn cộng-sản mơ tưởng một điều là bao nhiêu trẻ con đẻ ra là đem giao ngay cho Chánh-phủ nuôi nấng. Điều đó khó lòng giải quyết được. Chánh-phủ không có thể nhân nuôi tất cả trẻ được, mà nuôi được chăng nữa thì con gì khỏ làm cho bằng một đứa trẻ không biết cái lạc thú gia-đình là gì.

Vì cái lẽ chủ nghĩa gia-đình đỗ nát thành ra có biết bao trẻ con kết quả của những sự sum hiệp tạm thời không biết cha mẹ là ai, chẳng có ai đoái hoài đến, đi lêu lổng, phải lấy sự trộm cắp để thỏa lấm kẻ sanh nhai mà trên Chánh-phủ cũng đành bỏ tay nhìn, vô kế khả thi. Muốn truy-vấn những cha mẹ chúng nó lại là một điều khó nữa. Ở các nước văn-minh thì nhứt luật là khi một người dân-bà đẻ con ra cha đứa trẻ tất là chồng người nầy. Bên Nga lại không thế, người đàn-ông có thể không phải là cha đứa con vợ mình đẻ ra. Người đàn-bà khai ai trong bọn dân-ông có tình với mình là cha đứa bé. Người dân-bà khai sanh cho cho con bao giờ cũng chọn lấy người có màu mặt hơn cả người dân-ông nhiều khi phải nhận lấy cái chức tránh làm cha cho một đứa bé có khi không phải chánh là con mình.

Nói đến cái địa vị những con đối với cha mẹ ở Nga mới lại kỳ khôi nữa, cha mẹ con cái bình đẳng cả, không còn hiếu thảo, tôn ti gì nữa. Người ta có thể nói nước Nga là cái thế-giới của trẻ con.

Cha mẹ đẻ con ra, mang nặng đẻ đau, nuôi cho khôn lớn, thế mà không còn có quyền bảnh gì nữa, bất cứ việc gì cũng phải theo ý con. Cha mẹ không có thể bắt con theo tôn giáo mình, theo những sự tín ngưỡng mình được. Theo luật-pháp phải dạy cho con cái chủ-nghĩa cộng-sản mà trong nước cộng nhân là một cái chủ-nghĩa hay.

Kẻ làm cha mẹ mà trong lòng lại khuynh hướng về một cái chủ-nghĩa khác thuộc về chánh-trị thì lập tức mất quyền dạy con ngay.

Đối với cha mẹ thì con có quyền, đối với quốc-gia thì quốc-gia lại có quyền.

N. C. T.

ĐIỂN-TÍN

MAROC

Gần thành Marrakech, một xuồng dương làm nhà bị sụp, đè chết hai mươi người thợ bản-quốc. Lấy làm được hai cái thây. Dương lo lấp mấy cái sụp.

∴

XỨ ẤN-ĐỘ, THUỘC-ĐỊA CỦA HỒNG-MAO

Một cái xe-lửa chở thọ-tử bị sụp đường rầy gần thành Banpur. Bốn người chết. 42 người bị bịnh.

Trót mưa lớn qua ngập đất tới 1.290 triệu thước vuông trong miền Nowgong Assam. Nhiều người bị chết. Nhiều cái nhà và lúc-súc bị nước ngập trôi mất.

∴

ĐẢI CỦ-LAO PHILIPPINES

Tại Manille có bịnh thiên-thọ.

∴

TOKIO

Ông Bromley, phi-công Thế-giới-mới, có bay từ Kasumigaura qua Samashiro; nơi thành Samashiro ngài kiếm được dựa mé biển, một cái bãi để làm đường bay dài tới 2.500 thước đặng bay qua Thái-bình-dương. Chừng nào trời thuận gió xuất ngài mới khởi hành.

∴

THƯỢNG-HẢI

Nơi thương-hãng Thượng-hải, trong tuần rồi, tơ lụa xuất cảng được hết thảy là 1.525 bao:

1.162 bao chở qua Phương-tây.
46 — — Phương-đó-ng.
và xứ Afrique (xứ Mọi).
337 bao chở qua Thế-giới mới.

Một đến rất tiện lợi mới bày ra cho hành khách và khách gởi hàng của sở xe lửa

Từ đây các ngài khỏi phải thất công như trước nữa.

Kể từ ngày 15 Septembre nầy, ga Saigon sẽ đặt ra việc nhận lãnh hành lý và hàng hóa tận nhà. (Hành lý hay là hàng hóa gởi gấp, gởi huốn cũng nữa). Tùy ý các ngài hoặc viết giấy đưa đến, hoặc kêu giây thép nói (Chemins de fer Service de la P. V.) mà gieo thiệp cũng được.

Về việc gởi đồ huốn thì cho hay trước 24 giờ.

Về việc gởi đồ gấp và hành-lý thì cho hay trước 12 giờ.

Hễn tiền nơi giao biên lai cũng đến tận nhà nộp.

Hàng hóa và hành lý gởi về Saigon, nếu qui khách muốn, hễn sở cũng giao đến tận nhà như ý.

Còn hành lý đến chuyến xe đêm thì giao trước 12 giờ trưa.

Ai muốn hỏi đều gì khác nữa về việc giá cả hoặc kỳ hạn nhận hàng xin do nơi ga Saigon (cho gởi hàng hóa đi luôn).

Tiệc mãng tại đình Tân-an

Nhân mới rồi, có bà ông Giáo-sư Mạc-đình-Chi, Bình-nội-Lang và Trần-nhu-Lợi được Chánh-phủ ân-tứ khoá-bội. Ông Chánh thì được thưởng khoá-bội Giáo-huấn (Médaille de l'Instruction publique); ông Lang và Lợi thì được ban chức Hàn-lâm-viện (Officier d'Académie). Vì ba ông đều là viên-chức trong hội Đình Tân-an (Saigon): ông Chánh Phó Hội-trưởng, ông Lang và Lợi hội-viên, nên bàn Trị-sự Đình Tân-an định chiêu mai 13 Septembre nầy, đúng 7 giờ thì thiết tiệc để khoản-đãi ba ngài, cũng tại nơi Đình ấy.

Nghe rằng tiệc sắp bày rất long-trọng và quan-khách sẽ đến dự rất đông.

SÁCH
THỜI-SỰ CẨM-NANG
1930
ĐÃ XUẤT BẢN

Qui vị nào còn cùng xin mau mau kẻo hết, vì còn dư không mấy cuốn.

Giá một cuốn là..... 2$50
Thêm tiền gởi..... 0.40

The se mandat gởi cho:
M. NGUYỄN-VĂN-CỦA
Imprimerie de l'Union.
42, rue L. Mossard. — SAIGON

Việt-Nam Công-Ty bảo hiểm xe hơi

Hội nặc danh số vốn 200.000$

Hội quán ở số 54, 56 đường Pellerin. — Saigon

Dây thép tắt: ASSURANA. Dây thép nói: 748

1° BẢO KÊ XE GIÁ RẺ HƠN HẾT
2° KHI BỊ RO RỚI THƯỜNG MAU LẮM

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường, Chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng xin cảm tạ. Báo scan từ microfilm của Đại Học Cornell.

THỂ-THAO

Hội lựa tuyển của Annam mình thắng hội Trung-hoa một bàn, còn một bàn nữa giám-cuộc không cho ăn

Bữa nay khám-xét đi coi đông lắm, vì ai nấy cũng biết thế nào trận nầy mình cũng ráng đá tận tình đặng lấy tiếng, mà thật vậy, chiến trường mình hôm nay 11 người lận tâm mà giữ danh tiếng của mình, thật đáng khen, tuy hôm nay chẳng đá các tướng tài chớ cũng ráng đá coi thiệt là hay, còn Ê-kip Trung-hoa cũng biết trận nầy mình thế nào cũng ráng nên mấy trận trên rồi họ đá rất lơ mà dưỡng sức đến trận nầy họ hay vỏ tàng.

Trước khi tôi muốn nói cho rõ cái trận nầy, trận để vài lời bàn đến anh Tây làm giám-cuộc, anh nầy bữa nay không biết tại sao mà anh phạt bên A-nam mình nhiều cái lạ lùng làm cho mọi khán-giả là lối em sớm 2, 3 lần có thể mình đem xoỏ-a ăn được mà anh thổi tu hít phạt bore jeu làm cho ai cũng bỉ bình cả.

Với một lên mình đá banh lọ vào lưới lần cũng mà anh thổi tu hít lại phạt bora nói rằng sớm, không biết anh phạt sao vậy?

Thôi đây nói qua cái trận nầy, bữa nay mình đá coi thiệt kinh-liệt lắm, nếu xỉ đến mình ăn 1 bàn do nơi Nemo được banh đem lên đá vào giữa, Cường càng vào hăm thành ăn một bàn.

Qua đến giờ sau hai bên mừng lo cầm cự với nhau cho đến tối mò bất thấy trái banh mới thổi, không bên nào ăn bên nào được.

Rốt cuộc thì bên Trung-hoa đành chịu thua 1 bàn.

Hàng nữa bên Trung-hoa cũng như bữa đầu đã có với mình vậy.

Còn bên Ê-kip lựa tuyển bữa nay thì sắp đặt như vầy:

Tịnh
Sự Be
Ngươn Mãi Lê
Thanh Bạc Cường Nuttini Danh
Trận nầy ở trên đao tiên-phuông thì có Danh, Cường, Thạnh, tiếp-ứng thì có Ngươn, Mãi đứa đá-gà khen, còn Lê rủng khá. Hậu-đáp Sự, Be cũng hay, còn Tịnh thì thành rồng giới.

NGỌC-SƠN-ÂN.

Tòa án trẻ con ở Thổ-nhĩ-kỳ

Các nước Âu-tây, tại các tòa án, phàm những người phạm tội, 15 tuổi trở xuống, cho là còn tí tuổi chưa biết gì nên đều được khoan-thứ. Nhưng trong đó cũng có điều lệ-bai, nên Chánh-phủ Thổ-nhĩ-kỳ gần đây đối với vấn-đề trẻ con phạm tội vẫn lấy nó nên xử tội hay không, hiện còn đang bàn-bạc. Cứ như người ta nói gần đây trong nước Thổ-nhĩ-kỳ, bọn người hãi hùng, những trẻ con 15 tuổi trở xuống, dù phạm tội nặng cũng có thể được thu, chẳng nên những kẻ gian ác thường mượn những bọn trẻ con đi ăn cắp ăn trộm hay giết người. Vì tòa án Thổ-nhĩ-kỳ bấy lâu vẫn dùng một cái phương-pháp như các nước Âu-tây, bề phạm nào chưa đầy 15 tuổi, không được khép tội rặng. Không ngờ gần đây thường xảy ra những cái kỳ-án, mà kẻ phạm phần nhiều là trẻ con, khi xét hỏi ra, thì đều là bị người ta xui khiến cái nấy cả thì mới, thì các án-liện cũng càng ngày càng nhiều. Bởi vậy cái vấn-đề trẻ con phạm tội, các nhà đương cuộc không được không lưu ý, chú ý đến. Vì hạng trẻ con phạm tội theo như luật nước Mỹ, những đứa từ 15 tuổi trở xuống đều không được nhận làm tội phạm chính-thức, chỉ những đứa 15 tuổi trở lên mới được bắt vào ngục. Nhưng xét lại pháp luật các nước xưa kia thì chỉ bọn là 11 tuổi trở xuống, mà người nay thì các nước Âu-Mỹ, phần nhiều đều kể cho người trên dưới 16 tuổi chưa phải là thành nhân, nếu có tội thì tòa án không thể khép cùng một tội như thành nhân được mà Chánh-phủ Thổ-nhĩ-kỳ lại vì muốn trừ bỏ những cái hại do đó mà sanh ra, nên đã quyết định tổ-chức ra tòa án trẻ con để xử-trí những cái án trẻ con vậy.

Câu chuyện của hội Etoile Gia-định

NGHE SAO NÓI VẬY

Chiều hôm qua 11 Septembre là buổi hội Trung-hoa đại chiến với An-Nam ta một lần chót rồi trở về cố-quốc. Tổng-cuộc lựa rút các chiến-tướng có tài lực đã với họ 1 lần đời chưa. Anh em tôi thấy có ba người tướng tài của hội Gia-định là Tịnh, Danh, Nguơn, thì mới ba thầy lại mà hỏi rằng : — Sao chàng lôi nghề bàn trị-sự Gia-định cầm không cho chiến tướng đá với Trung-hoa, mà sao ba thầy lại đặng đá ?

Ba thầy nghe hỏi thì lắc đầu tỏ dấu buồn thảm mà nói : — Ba anh em tôi đá hôm nay thật là mất cả tư cách một người chiến tướng : Vì mình là chiến tướng ở hội mình mà mình không tuân lịnh bàn trị-sự hội mình là kẻ ngang ngược lắm. Nhưng biết thì biết vậy mà hôm nay phải đá đấy, là vì hai đứa bước anh em tôi nhất là Điểu thủ nhứt, nếu hội anh em tôi nghịch hẳn với Tổng-cuộc thì Tổng-cuộc có phép thải hồi tối ra. Anh em nghĩ coi ! Hội Gia-định là hội bấy lâu đã có lên tuổi không lẽ vì một sự tiền nhỏ mon k'a mà nghịch với lệ-luật của Tổng-cuộc rồi phải xa lìa đoàn thể An-nam hay sao ? Điều thứ hai, anh em tôi đá đây là vì cái phẩm giá Thể-thảo An-nam. Trung-hoa ăn sao còn muốn ăn nữa ! An-nam thua, thua sao không rán gỡ rằng ? Vì vậy, mà anh em tôi đã bữa nay dầu có nặng cũng hay là chết giấc đi nữa cũng rán cho hết sức, mong có gỡ đặng chút danh giá Thể-thảo cho An-nam chăng. »

Chàng đi nghe ba thầy nói thời hổi nữa : — Ba thầy nói đã là phải mà rồi đây bàn trị-sự Gladinh thấy ba thầy ra mới làm sao ? »

— Không sao ! N'ư bàn trị-sự của anh em tôi không thấu nỗi lòng của anh em tôi, mà anh em tôi ra với thì anh em tôi cũng khác thằm mà thấu chỗ b'ết làm sao ? »

— Ba thầy nói vậy n'ư bàn trị-sự không lấy chữ bác-ái rộng dung bỏ ba thầy ra rồi kỳ vô-địch nầy hội Gia định mới ra sao ?

— Cũng có người thế cho ! Nếu rết năm nay không lấy đặng chức vô địch đi nữa, thì bất quá Annam thua Annam có xấu gì đâu. Sự là sự thua. Chớ rốt ba vẫn viết n'ựt trình mà ngợo mình đề thái. »

Chàng tôi nghe lời hữu lý của ba thầy nói thì vừa thương vừa khen, nên viết ra đây cập qui-báo đăng lên để chỉ bàn trị-sự Gia-định xem đây mà rõ lòng ba thầy đi, rồi vì nghĩa mà dung nhan không nên gắt gao mà lánh chữ tay rẻ bạn.

Dưới đây chàng tôi xin các ông viết bài nghị giảm mà cũng chẳng coi toàn coi những việc ba thầy làm, những lời ba thầy nói, bàn trị-sự có nên dung không ? Như nên cũng không nên thì xin viết lên mặt báo cho phần đông người mở Thể-thảo biết.

MỘT BỌN NGƯỜI CỔ ĐÁ BANH.

Bài diễn tặng ông Lê-trung-Thu Giám-đốc trường Baria

QUI ÔNG QUÍ BÀ,

Tôi xin thay mặt trước hiền quyến ông, Nhà qui ông, qui thầy trong các tỉ, các sở.

Vì sở Giáo-huấn chúng tôi cảm ơn qui ông, qui bà, qui thầy chẳng nệ công lao mà đến đưa người bạn đồng tỉ của chúng tôi lên đường khoái lạc. Chúng tôi rất cảm ơn qui ông, qui bà và qui thầy.

Nhơn dịp nầy tôi xin lấy lời thành thật tỏ sự tánh tình và sự cư chỉ của ông Lê-trung-Thu cho qui ông, qui bà nghe cho rõ công quả của người, trong 24 năm trời ra công giúp nước lợi nay.

Ông Lê-trung-Thu vốn là người con nhà lương thiện xuất thân, ông thân bà thân người thật là người hiền đức. Hai ông bà ba sanh bảy người con trai cũng đều nhờ đức hạnh của ông bà biết đường giáo dục, mong cho con ngỏ được thành tài, bầu ra tay tế thế, song uổng thay! trong bảy người con nam, mà ông bà cũng không cũng chỉ, cứ giữ theo trực đạo thì hành, phó cho hiền-công sở định. Ấy là lòng ông bà tuy chưa đám sánh cùng ông Vương-Hồ cũng với bi ông Đậu-yên-Sơn thuở trước.

Ông Lê-trung-Thu đây là con trưởng nam của Quản Phủ, lại là một người hay xử trí, muốn làm sao cho trung hiếu vẹn toàn, nâng giềng hằng nắm chặc.

Khi ông Thu ra khỏi học đường thì ông bằng trôm quyền cha mẹ mà lo cho các em của ông, chủ nghĩa trung tín, hữu trăm năm để chữ lưu phương.

Thuở bình sanh ông mới xuất thân ra giúp việc về ty giáo huấn, ông khởi lo kiếm nẻo vẫn minh cho trẻ em theo đường tấn hóa, nên ông có làm ra bài ca khuyến sĩ dạy đủ tiết vẫn. Và những khi ông dự vào sự phạm ông thường kiến những điều phương lược cùng mấy chỗ cách ngôn mà điu dắt đoàn em nơi lễ đạo đức.

Bởi vậy cho nên người người đều mến đức, ban tác thấy thương tình, và nhà-nước cũng chuộng tài ông. Nên từ ngày 17 tháng Janvier 1906, ông đã vào tự giáo huấn, cho mãi đến ngày nay, ông được nhà-nước ân phong đến bực Giám-đốc là ngày 15 Janvier 1930 thì kể đã 24 năm trường.

Bởi trong 24 năm nầy, ông dạy công khai hóa, giúp ích cho nước nhà, nên nhà-nước tặng khuê bài cho ông vào hàng lâm - viện học-sĩ là ngày 19 Août 1924. Ông lại được ban khuê bài danh dự là ngày 29 Mars 1928. Thiệt là một người rất hữu ích cho đời và là một gương soi trong xã-hội. Nhứt là được một nhà để nhứt trăm sanh cho làng Long - Hương (Sud Baria). Ông thọ sanh ngày 2 Novembre 1886 (nhằm năm Bính tuất) hưởng thế 45 tuổi. Nay đến ngày rằm tháng bảy năm canh ngũ nhằm bữa trung nguơn giờ sửu thì ông ta thế. (nhằm đêm 5 Sept. 1930)

Tôi đến đây, đăng tiếc thay sao đến vội tắt, tráng vội lỏ, ông vội tách đường mây; lành cối trần, từ cha mẹ, biệt nghĩa tào khang, đứt tình bạn hữu, bỏ bổ quê-hương sự-nghiệp, xa cách cố hữu thân bằng mà tìm đường dị lộ.

Khá tiếc thay! khá thương thay! người dưỡng ấy, tánh tình dưỡng ấy, phải tay không dứt việc Đương trần. Tài bấy nhiêu, số mang bấy nhiêu, nhằm mắt lại lành đều trần thế.

Ôi thôi! một giấc xa chơi, ngàn năm ly biệt.

Vài lời kính tặng, tỏ dạ nhiệt thành. Chúng tôi chúc cho linh hồn ông đặng nhẹ nhàn mà tìu đìu cõi thọ.

TIỆC THAY!!! NAY KÍNH

XIN LƯU Ý

Về phần lợi sẽ gia-tăng cho các ngài hãy chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng có giấn hiệu CITROEN *và* UNIC *mà thôi.*

Khi sửa xe cũng chỉ nên dùng những đồ phụ-tùng đã thật thích hợp với chỉ kiểu.

Chỉ có một mình hãng Etablissements BAINIER d'Indochine, *thay mặt cho nhà máy* CITROEN *và* UNIC *bán các đồ phụ-tùng đó và bảo kết hết thảy cho các ngài.*

CẦN DÙNG. — *Một người thợ tiện và một người thợ hàn (soudeur autogène) cho thiệt giỏi tại xưởng xe lửa* DI-AN.

Thuộc-địa Nam-kỳ

SỞ QUẢN THỦ ĐỊA-BỘ

PHÒNG VẤN TẠI RACHGIA

Lời rao mở bội tra cứu về các quyền trực tiếp về điền thổ đã cước trong địa-bộ có của làng Phước-long.

Quan quản thủ địa-bộ tại Rachgia cho nhơn dân hay rằng đã mở cuộc tra cứu đặng chỉnh-đốn các quyền trực tiếp đã cước trong địa-bộ có của làng Phước-long tổng Thanh-yên, tỉnh Rachgia.

Cuộc tra cứu ấy thì hành theo điều 343 của chỉ-dụ ngày 21 tháng bảy Langsa năm 1925 mà đã có chỉ-dụ ngày 23 tháng mười một Langsa năm 1926 sửa lại, và sẽ mở luôn luôn trong một năm kể từ ngày của số nhựt báo công văn Nam-kỳ, có ấn hành lời rao nầy.

Những người nào mà có con dụ đến thời có phép gởi các lời khai của mình đoán là hữu ích cho quản thủ cho đặng làm chắc chắn hoặc đặng thêm cho đủ hoặc đặng đối nại các khoản khai ra trong địa bộ và các lời khác.

Lời khai nào hay là lời ngăn cản nào gởi sau ngày 21 Août 1931 thì sẽ chẳng đặng thâu chấp.

Tại Rachgia, ngày 8 Septembre năm một ngàn chín trăm ba mươi.

Quan Quản-thủ địa-bộ.
E. ROLLAN.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

Giá BẠC

Ngày 12 Septembre 1930.

	12-9	11-9
Nhà-nước	10F.00	10F.00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 92	9 92
Banque Franco Chinoise	9 92	9 92
Banque de Saigon	9 92	9 92
Finance. Fse. et C.	9 92	9 92
Hong-kong Shanghai	9 92	9 92
Chartered-Bank	9 92	9 92
Sté. Annamite de Crédit	9 92	9 92

NẾP CÓC

Giá chỉ đến nhà-máy Cholon, hoa lăng luôn giá lúc 68 kilos

Paddy pour riz de choix	5$00 à 5$10
Paddy pour riz numéro 1	4.85 à 4.90
— 2	4.75 à 4.80
Paddy alimentaire	4.20 à 4.30

Già như

trong cuộc thương mại, lâu nay cơ bản món đồ mới chi rất tiện và rẻ hơn món đồ là quen dùng, ta thấy và biết rõ như vậy, không lẽ ta không mua món đồ mới đó mà đừng thế cho mòn xưa hay sao!

Như đây, có trên 4 năm nay, tôi có một cách dạy chữ Pháp (gởi bài đến nhà) cho người lớ bỡi, rất lẹ, đi tắc như mấy tên đánh ngày vô giữa bìa; học trong 6 tháng, tốn hao chừng 40$, thì đủng được chữ Pháp và nói được tiếng Pháp; mấy năm, hơn 400 người nhờ cách dạy nầy. Không lẽ chư-vị nào muốn học, khi xem quảng-cáo nầy đành lòng bỏ qua dịp nầy hay sao! N'ư muốn học cho tiện bỏ bớt, hãy mua sách Tài Học Chữ Pháp (kỳ in lần thứ nhì) quyển nhứt giá 0$70, quyển nhì 2$, trọn bộ 2 quyển 3$ (tiền cước tôi chịu); sách Tài Học Chữ Pháp 2 $; mua luôn trọn 3 quyển sách, 5$ (tiền cước tôi chịu) — Hỏi thăm gởi con cò.

P. Roussel, *boîte postale 48, Cholon.*

BÁN BUÔN CHẲNG BIẾT Ế-ẨM

Chư-vị nào bán buôn giấy dương mã-lạ, chẳng hề khi nào biết ế-ẩm, vì tôi có lèn quảng-cáo mà giúp bán cho nhiều, vì món đồ nầy đất mới hàng lắm. Đi còn kiếm đại-lý cho mọi lục-châu.

P Roussel *Cholon*

ÔNG VUA NHỮNG DÀNG XE

là

thứ 1.800 Kgs. CITROËN

6 MÁY

dùng đủ mọi việc, chạy cùng các nơi và vận tải lanh lẹ và chắc chắn mà giá mua lại rẻ hơn hết.

NÓI THÊM RÀNG:

Etablissements BAINIER d'Indochine

« *AUTO-HALL* » sẽ đóng những thùng xe in như kiểu thích của các ngài mà tính theo một giá thiệt hạ.

47

Là số học-trò của trường-tư

HUỲNH-KHƯƠNG-NINH

GIADINH

Đậu kỳ thi sơ-học 10 Juin 1930

Trường Võ-Văn
CANTHO

Ngày tựu trường : 1er Août

Học-sanh trung truyển kỳ thi 10 Juin 1930: 38.

Trường dạy thi Tiểu-học, sơ-học, dạy lớp 1re Année và sẽ chăm non cuộc thi vào Collège Cantho *và* Ecole Normale Giadinh.

NGUYỄN-VĂN-THƯỢNG.

Rue Gal Gallieni 11 & 29

Phòng hớt kim thời, rửng rải

TÂM-KỲ KHÁCH-LÂU

HUỲNH-ĐỨC-KỲ, Chủ-nhơn

(téléphone : 779

ANNAMITES

Rue Gallieni et Bld Bonnard

Vệ sinh mát mẻ

RƯỢU PIPPERMINT

ĐỜI CHO ĐƯỢC HIỆU

GET!

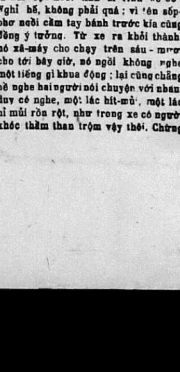

Rượu nầy nồng mát khan tiếng và tiệu.

Làm bằng đường tin anh.

BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠC-HÀ

Pha lên với nước, rượu Bạc-hà Pippermint nồng lấy làm mát trở lắm.

Hãng cất ra từ năm 1790 ông GET FRÈRES

à thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

Mới mới mới

Tiệm M. François Sự 68, Bd Bonnard Saigon mới cho hay hột xoàn mới lại nhiều lắm nhứt là hột nhỏ. — Có hột bông lai lớn thiệt sạch nước thiệt tốt lối 3000$ một đôi, xin mời qui Bà qui Cô mau mau lựa trước giá cả khỏi lo.

Kính mời.

Feuilleton n° 53 — *Du 12 Sept 1930*

KIM - THỜI DỊ SỬ

Thập bát niên tiên

KIM-LIỄU HÀM OAN

« Lại thêm, cạn bàn đây, là đạn súng ngũ-liên, chớ không phải súng-lục, nên có chỗ nghỉ cho, vì bởi súng-ngũ nhỏ-nhẹ, đứa-bế con - gái thường dùng, nên có chỗ nghỉ cho Bù - Ngọt bỉ tay phụ-nữ tận sát, chớ chẳng phải bỉ đứa-ông. »

Nghe vậy, ông Cò lại càng chắc ý hơn nữa, nên hầm quyền Biện lực. « Theo khẩu cung tôi lấy nầy giờ đây, Bùi-Ngọt phải tay Kim-Ngọc tận sát. Chưa rõ chắc bởi cớ nào, nhưng có chỗ tưởng cũng trong việc tình mà sanh-sự. Kim-Ngọc, gốc ở Hải - phòng, lúc xách hoa-ly ra đi, xe-lửa đã chạy rồi, chắc nàng, vì chưa có xe - bay đưa khách, chắc nàng mướn xe - hơi về dưới chắc chẳng đi đâu. Vậy bây giờ, kíp lo thông-tin cho sở Tuần-cảnh và sở Mật-thám Hải phòng, đón xe nàng mà chận bắt. Ngoài ra, cũng phải chạy lục-tổng các tỉnh phủ, như nàng không xuống Hải - phòng, cũng chẳng chạy đàng nào cho khỏi. »

Quan Biện lý nghe phải, liền ừ; dạy chờ thầy Bùi - Ngọt lên nhà mỏ, rồi quan-quản phân tay, các qui kỳ phận.

* * *

Nhắc lại, Kim-Ngọc với Hồng-Y, khi đem nhau xuống khỏi lầu khách - sạn rồi, Hồng-Y, tuy cũng đi đứng, chớ có khác nào có xác không hồn, trí còn nhớ biết chi đâu, lật - đật kêu hai cái xe-kéo, bảo dông lại bến xe - hơi cho kíp. Phải bến xe Đông kinh là Bắc-kỳ, tục kêu là Hà-nội, cũng có xe-hơi đưa khách như các tỉnh khác vậy chớ; song, số xe còn ít, chưa có bao nhiêu. Mà thâm giờ nầy đã gần sáng rồi, xe vẫn nghỉ hết, bỏ bến trống-trơn xem ra hiu-quạnh. Hồng-Y đang lúc lúng-túng, sực nhớ xe-nhà, bèn dục xe - kéo tuốt về, kêu sốp - phơ thức dậy. Giấy phút, sốp-phơ đem xe ra ; Hồng-Y dặn-dò từ nhà đừng cho cụ-bà hay, rồi cùng Kim - Ngọc lên xe,-nhằm Hải - phòng dong ruổi. Hồng-Y lấy đồng-hồ ra coi, thì thấy quả bốn giờ rưỡi rồi, bèn nói: « Nếu muốn cho chạy tử sáu - mươi sắp lên, thì bảy giờ tới chỗ ! » Lúc bấy giờ, Trời đã hừng sáng ; trên thì sao giăng còn chớp, dưới sương mịt-mù bay, không nghe vó ngựa bánh xe, vẳng thấy dạng già bóng trẻ. Trừ ra một hai tốp dân thợ ở ngoại thành, chăm-rải bước đường đi làm kẻo trễ. Cũng có thấy đôi ba cái quán cóc, dậy đỏ đèn thôi lửa nấu cơm ; hàng - phố còn đóng cửa sạch trơn, liễu-xanh vẫn tiếng ca chưa dứt. Xa xa thấy đèn xe leo-lét, đón ngã ba chực khách phong tình ; kia chim-bồm thôi thoát vẻ rừng, kêu rủ bạn tiếng nghe lòng lộng. Ba khói thành, đồng không, mông quạnh, gió mát, sương sa ; ngoài đước hồng lộ ánh thấy xa-xa, tiếng kêu hú, tiếng người nghe vẫn-vẫn.

Hồng-Y, xe chạy vù-vù, chàng ngồi lẫn lộn ; lòng sầu dã - dượi, nét mặt dáo dáo, tinh tới tinh lui, lo quanh lo quẩn. Chàng ngồi với Kim - Ngọc mà nghĩ những đâu ! Còn Kim - Ngọc, mặt ủ mày chau, gan teo ruột thắt ; khôn ngoan nước mắt, chẳng ngớt tâm sầu, chắt lưỡi lắt đầu, ngồi không lô tiếng. Làm ra trong xe có hai người ngồi mà như không. Ai đáng trông cho là hai cục khối tình ai rinh để đó ! Nghĩ hễ, không phải quá ; vì tên sốp-phơ nọ nỗi cầm tay bánh trước kia cùng đồng ý tưởng. Từ xe ra khỏi thành, nó xả-máy cho chạy trên sáu - mươi cho tới bảy giờ, nó ngồi không nghe một tiếng gì khua động ; lại cũng chẳng hề nghe hai người nói chuyện với nhau; duy có nghe, một lác bỉ-mỉ, một lác hỉ mũi rỏa rột, như trong xe có người khóc thầm than trộm vậy thôi. Chừng xe chạy đặng một giờ đồng hồ, nó mới là nghe có tiếng Hồng-Y nói cùng Kim-Ngọc :

« Mình ôi, rằng yêu-lụy mựa đứng than vãn, lại cũng đừng ta-thán oán-vưu, để tôi an-tâm liệu kế toan mưu, giải cho thoát đặng nguy nào hiểm. Tôi chẳng lấy bề ngoài ăn yến, hễ yêu nhau phải niệm tình nhau, bề để thân chi có bà sống đào, phỉ-trăm mặc lúc nào may-rủi. Khuyên mình chớ trộm theo thằm tôi, bèn bèn lòng cho rõi trí khôn ; Cát-Đằng đem thân dựa bóng Tùng, Tùng che-chở hầu-bùng mưa gió!»

Kim-Ngọc nghe mấy lời Hồng-Y nói, có ăn-hận, lòng càng phiền động, lụy càng thảm bâu, day lại bỏ tay qua ôm vai Hồng - Y, gượt đầu mà khóc ngất. Khóc nức-nở một hồi rồi nói :

(*Còn nữa*).

Hãy dùng phân tro hiệu « CON-CÁ » thì huê lợi tăng bội phần

HÃNG LỚN CHARNER

R. C. Saigon 243 Cũng một nhà **G. M. R.** Hanoi *Dây thép nói 140—543*

THỨ BẢY 13 Septembre và mấy ngày sau...

Quí Bà, quí cô

Lingerie = linon ou voile có bông thiệt ngộ từ..... 29f.00
Ensembles = linon trơn có ren theo kim thời từ..... 50 00
Áo bận ngủ thiệt tốt lụa có ren bông rất mịn màn từ. 129 00
Áo Pyjama = tissu fileté soie — có revers khác màu cho quí Bà (số 40-46)..... 75 00
Vớ fil chắc lắm, đồ thường dùng, có màu..... 28 00
Vớ fil = Maille 36 fin « PAN » màu mới..... 29 00
Vớ lụa = Gilley maille 36 fin, gót chắc lắm..... 62 00
Pull-overs — lụa végétales màu, từ..... 35 00

Quí Ông, quí thầy

Áo tốt = crépon blanc, col Danton poignets mousquetaires có túi ngực..... 39 00
» Zéphir Je 2 cols assortis G. A. P. M. mode.... 65 00
» cho con trai — Oxford trắng có rằn G. A. P. M. col Danton 28 36..... 35 00
Pyjama percale có rằn trắng có khuy thắc..... 75 00
Có đủ thứ pull-overs trắng và Je pure bằng nỉ — từ 85f. tới 165f.
Vớ thể-thao có revers kiểu..... 49f. và 59f.
Cravate régence unie = đỏ đậm, xanh marine hay là marron..... 40 00

Đủ thứ dù lọng, có màu từ..... 25f.00

BỮA NAY CŨNG CÒN BÁN ĐỒ CHO HỌC SANH DÙNG...

CRÈME SIMON
Tác người càng cao thì mặt người càng hư, thịt dùn, da nhiều, sắc diện khô-khan suy kém mất cả tinh-thần của trẻ mày xanh.
Dùng *CRÈME SIMON* gìn giữ da mặt được toàn cầu diệu-mềm im-mướt.
Thoa vào nắng đã chẳng ăn mà nọc độc của các con vi trùng chích đều phải tan mất. Phấn và Xà bông Hiệu crème simon

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ
Là thuốc bổ mệt-tiếng đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do
Mật sưa và Đờm dãi
sinh ra, nghĩa là
các bệnh ở Gan, ở Dạ dày (hay tử) ở ruột, ở tim, các bệnh đọng huyết, bệnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.
Phải nhận kỹ tên ký
G. ROCHER, Pháo-chế chuyên-môn
Paris, 29, rue des Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

Làm việc trong các phòng giấy

Trong các phòng giấy có nhiều nghề chị em ta có thể làm được.

Trong hồi đại chiến, đàn ông phải bỏ chức nghiệp để đi tòng quân, chị em bèn các nước Âu-châu thay đàn-ông làm các việc trong phòng giấy không thua kém gì bạn trai, đủ biết chị em ta có tài làm việc trong phòng giấy.

Đấy là một cái chứng cớ hiển nhiên về lịch-sử nên lấy tư cách chị em ta mà nói thì chị em ta vẫn có nhiều đức tánh tốt thích hiệp với công việc làm ở phòng giấy.

Một viên thơ-ký ở công-sở hay tư sở cần phải cẩn thận, giữ bí mật, chịu khó, chữ em chị lại phải có ít nhiều học thức để biên thơ từ giấy má nói với quan trên cho thông thạo, đừng sắp ẩu.

Các đức tính kể trên ấy chị em ta nhiều người lại cần thận chăm chỉ chịu khó hơn bạn trai. Còn trình độ học vấn thì chị em ta tuy chưa có ai đỗ bác-sĩ kỹ-sư nhưng đã có một số chị em học đến bực cao đẳng tiểu học đủ sức làm thơ-ký trong các công-sở.

Vậy chị em đủ đức tính đủ tư cách làm các công việc, trong phòng giấy nếu chị em ta có thị hiếu về nghề nầy thì có thể làm được.

Ngoài nghề làm thơ-ký các phòng giấy lại cần có những người đánh máy chữ, nghe ống nói, làm sổ sách về kế-toán.... Các nghề nầy cũng chẳng khác gì nghề làm thơ-ký, chị em ta đủ tư cách làm thơ-ký thì cũng có thể làm được các nghề ấy.

Hiện nay Chánh-phủ chưa có nghị-định tuyển nữ thơ-ký, nên tuy là chị em ta có đủ tư cách mặc lòng, cũng chưa có ai làm thơ-ký ở trong các công-sở, nhưng thoảng thấy lác đác một vài chị em biên chép trong các tư sở mà thôi.

Rồi đây số chị em học thức một ngày một đông, nữ-quyền càng ngày càng mở rộng, một số đông chị em sẽ ra đua tài tranh sức với bạn trai, chẳng những trên các ghế ngồi trong các phòng giấy sẽ thấy mặt chị em ta, cho đến các việc quan trọng khác trong xã-hội, chị em ta đều có người ra đảm đương cả.

Có người nói nước ta hiện nay, trăm việc đương cần phải mở mang rộng vàng biển bạc, còn biết bao mối lợi lớn lao mà tạo-hóa riêng để dành cho dân-tộc ta, hiện chưa có người khai khẩn, vì thế mà tài nguyên trong nước chưa rộng mở, vẫn-đề dân sanh giải quyết rất khó khăn, bạn trai nên ra sức doanh nghiệp, lo lập những sự nghiệp lớn, nhưng lại những ghế ngồi trong các công-sở và tư sở, hồng lại một tháng mấy đệ bốn năm chục đồng cho các chị em bạn gái,

Lời nói ấy cũng có lý, hiện ở bên các nước văn-minh, số chị em vào làm việc trong các phòng giấy càng ngày càng thêm đông, ở nước ta sau nầy chắc chị em cũng được cái địa vị ấy.

Bổn tâm chị em không muốn yếu hèn bạn trai nhưng chỗ cho mình mà muốn được cùng bạn trai chen đua trong cuộc sanh hoạt.

V. N.

Đại dược phòng L. SOLIRÈNE, Saigon
Tân-thị Bắc-pháp-Việt dược phòng Saigon
Pháp-á dược phòng G. CHANTE, Cholon.

NHÀ BÁN ĐỒ PHỤ TÙNG XE HƠI
COMPTOIR CHOLONNAISE
Đường Tổng-đốc-Phương, số 86 Cholon

Khai trương ngày 27 Oct. 1928

Bán đủ các đồ phụ tùng cho xe-hơi. Vỏ ruột hiệu : MICHELIN
DẦU SÁNG DẦU NHỚT đủ hiệu
Chỗ-nhơn là người Annam, chắc sẽ làm được vừa lòng các quí ngài về việc giá cả và sự tiếp rước.
Mong nhờ đồng-bào chiếu cố cho. Bổn-hiệu xin hết lòng cảm tạ.

Hai và Ba rảnh dượng đi chơi chợt thấy ông cả Quan ngồi trong xe hơi mui kiểu mới tinh màu vàng chạy ngan qua.

Hai liền hỏi Ba: « Mầy có biết ông Cả sao từ hồi ông giàu có lớn, ổng dùng rồng đồ màu vàng, mà mới mua xe hơi cũng lựa màu vàng?

— Ba trả lời: « Ủa, mầy không rõ sao, ông Cả làm ruộng nhờ có bỏ **Phân tro tây hiệu Con-Cá** *nên ruộng ổng một ngày một tốt lúa gặt nhiều mà nặng cân nên bán khá quá, làm giàu mau: mà ổng là người đại nhơn quân tử nhớ Phân tro màu vàng mà làm giàu thì cứ mua sắm đồ màu vàng dặng chi cho họ rõ ổng không quên.*

— Á phải, hèn chi ai cũng kính trọng ổng, chớ như kẻ khác thì thấy màu lạ hay khoe khoan dùng theo rồi.

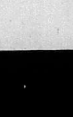

RƯỢU BẠT-HẢ GET
PIPPERMINT GET
RƯỢU MẠNH, CÔNG DỤNG MỘT MÓN KHÔNG NÊN THIẾU TRONG NHÀ

Nên biết thú vui chơi

Cho hay đời là bể mà khách ở đời là nàng. Kia trái bao nắng đôi mưa dãi, sương tuyết nỗi gió dật mái bao thêm-khổ. Sang cũng thì một vẻ tri-não khó nghèo thì lại phải vẻ tấm thân. Mới biết chốn phong-trần thật lắm nỗi chua cay, từ tỉ-thú chí u tứ-dân cũng chung một cảnh.

Thế mà lo thay! Người đời chẳng ai là không lăng-mạn sống; biết sống đời-là sống khổ mà tuổi xuân kia cứ muốn mãi còn xuân. Ấy lại vì cớ ? Người chỉ danh liền rằng chỉ lợi nặng phong trần cũng vì thú vui chơi. Dẫu biết rằng sanh khổ sống nhọc, cuộc vui cần, giải được lí nhiều mặt tỉ-dị lưỡi. Nhưng cuộc vui chơi có nhiều thứ: có thứ nhã mà có thứ thô, có thứ tuy không lợi sẽ sự tiến tới, mà được lợi sẽ phần trí thức; cũng có thứ hại lắm sẽ phần sâu rầy, mà lại cần trọng-lao đến não-nùng. Vậy thì nghề chơi cũng lắm công phu, người ưa vui thả phải biết lựa thứ vui cho hợp. Chơi sao cho ra người phong-nhã, chơi sao cho đáng mặt khách thiên-lương.

Kìa là cảnh XUÂN-TRƯỜNG đời ra XUÂN-BIỆT ngàn ngày, thật là chính một cảnh vui chơi phải điều. Có người nước trong veo cần sắt, có cỏ cây nhanh là xum xê; có quán cơm tối cần rẻ quạt bàn cơm tấp, tuyệt đủ thế nhắc tình ăn nỗi sống. Trời chiều gió đập, lòng xem mau-mác, cảnh-sắc trong thời vẻ phong quang; có bầu mây xuống-lên-đồng, cho cũng cần một mai mai tiết xuân mình mỉ mỉ. Nên mới có câu tiếng kêu « XUÂN-TRƯỜNG » là chốn ấy gồm kỳ ra thật nào khác cảnh trong tranh.

Vậy hỡi ai là khách thiên-lương, nên biết chốn ấy là nơi vui cực-kỳ phong nhã thật. Muốn đến nơi thì có xuất nước trong cần đề, hay muốn ăn muốn uống thì đồng có sẵn đây. Khuyên ai nên tìm đến chốn nầy!

PHÚC G-LƯU.

Nước Mắm Hòn Phú-Quốc thượng hạng

Nước mắm thiệt ngon, một litre 0$70 một tinh 1$70 và 2$50 —
Có trữ bán tại Hang Bánh Quốc-Nư 89 Rue Le Grandière

Indochine Films & Cinémas

DÉPARTEMENT RADIO

APPAREILS RÉCEPTEURS
à 3 et 4 LAMPES
type colonial Indochine
MARQUE S. F. E. R.

LAMPES des marques
RADIOTECHNIQUE
RECO VALVE
PHILIPS
METAL

ACCUS DININ

Piles sèches EVEREADY & WONDER
Piles FERRY & WILIEF
Hauts parleurs RADIOLAVOX & PHILIPS

Atelier d'entretien et
de réparations dirigé par
un technicien spécialiste

Magasin d'Exposition et d'audition
106, BOULEVARD CHARNER
Saigon

Thuốc giặt hiệu
NITIDOL GONIN

Thường khi giặt quần mà nếu thì hay bị cháy.

Thuốc giặt hiệu **NITIDOL** dùng không với nước nóng thì không khi nào làm cho quần áo cháy đặng; và lại thuốc ấy không có chất vôi và chưa nên vô hại.

Giặt quần áo bằng xà-bông thì phải chà, mau mệt; còn giặt bằng thuốc **NITIDOL**, thì khỏi phải chà mà còn sạch hơn là chà nữa.

Có khi nào mấy ngài phải đặt tay vào trong máy xe hơi của mấy ngài không? Chắc có. Nếu vậy thì tay mấy ngài sẽ đen và dơ bẩn. — Hãy lấy **NITIDOL** mà rửa, đã mau sạch hơn xà-bông mà lại trắng.

Thuốc **NITIDOL** không những là chỉ để giặt quần áo và để tắm rửa mà thôi, để rửa chén dĩa, muỗng nĩa, nồi chảo, những đồ bằng đồng, bằng cẩm thạch, thủng tấm, vải lãng; gạch bông, bàn ghế và ván lầu nữa. Các ngài hãy dụng thử thuốc giặt **NITIDOL** coi có phải là danh bất hư truyền không? Mỗi hộp có bao theo một bổn chỉ cách dùng.

Grande Pharmacie de France
84—86, đường d'Ormay — SAIGON.

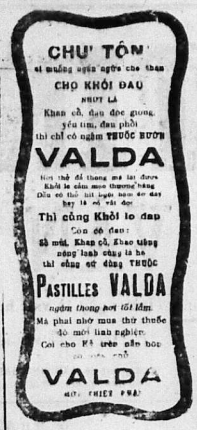

CHỚ TỘN
si muống ngừa ngừa cho thầy
CHO KHỎI ĐAU
NHỨT LÀ
Khan cổ, đau đọc giọng, yếu tim, đau phổi thì chỉ có ngậm **THUỐC HƯỜI**
VALDA
hiệu thứ để thong mũi tại được
Khỏi là cảm mạo thương hàng
Dầu có thứ bất ngờ hơn đi đây hay là có vật độc
Thì cũng Khỏi lo đau
Còn có đau:
Bị một, Khan cổ, Ehác tiếng nặng lành cũng là ba thì cũng sử dụng **THUỐC**
PASTILLES VALDA
ngậm thong nơi tốt lắm.
Mà phải nhớ mua thứ thuốc đó mới linh nghiệm.
Coi cho Rõ trên mấy hộp
VALDA
HIỆU THIỆT THẬT

LỜI RAO

Nhà dệt « P. LÊ-PHÁT-VĨNH »
ở tại Cầu-kho
đường mé sông. — (SAIGON)

Tại nhà mấy có bán sỉ và bán lẻ các thứ hàng lụa, kể ra sau đây:

Satin (16 Tây), trắng và đủ màu; gấm nhuộm bền Pháp-quốc, nền màu rất tươi, dầu có giặt nhiều lần, cũng không phai không trả 4 $ 00 một thước tây.

Lục-soan láng-chiếu, trắng, từ 2 $ 00 tới 3 $ 20 một thước tây.

Lụa-quyến trắng, canh chỉ thiệt mình; từ 2 $ 10 tới 2 $ 80 một thước tây.

Lãnh thường hạng, thiệt trắng, dệt rong bằng tơ Thượng-hải, bề khổ rộng 0m65. Giá 5 $ 20 một quản.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền, không trắng) không (đi lông), khổ bắc-thảo 0m90 một quản. Giá 4 $ 50 một quản.

Lãnh đen (ba lăng đen huyền không trắng, có đi lông) khổ trung 0m80 một quản. Giá 3 $ 50 một quản.

Các món hàng kể trên đây đều dệt bằng tơ lụa, và có in hiệu thứ, dệt toàn bằng tơ Thượng hải, vào tới hơn hàng khác. Xin lãm. Tôi lại gia tâm, dệt rất kỹ càng, đáng có hàng tốt mà bán cho đồng-bang ta đồng, mà giá lại rẻ hơn hàng khác nữa. Vậy cũng nên gọi là có tiếng nghĩa nhỏ lẫn lợi.

Vì muốn trí danh trong lục châu nên bổn hiệu kính lời cho chư quí khách hay; nếu ai muốn mua bất cứ là nhiều ít, xin viết thơ cho hàng tôi, thì hàng tôi sẽ gởi hàng lại cho theo cách giao ngân (đánh hàng hóa (contre-remboursement).

Xin hãy mua thử một lần, thì sẽ biết hàng tốt xấu thể nào, thì mới chắc tin lời rao nầy không phải là lời chuốt ngọt.

Nhà dệt LÊ-PHÁT-VĨNH.
Cầu-kho — SAIGON.
Kính cáo.

Lời bố-cáo cho những nhà muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 được biết

Những vị nào hay những hội nào muốn dự cuộc đấu-xảo thuộc-địa vạn quốc tại Paris năm 1931 tới đây, thì xin cứ do nơi Phái-viên Nam-kỳ về cuộc đấu xảo ấy (*Délégué local de la Cochinchine à l'Exposition*) là M. Eutrope, Thanh-tra Chánh-trị, ở số 6, đường Colombert Saigon ngài sẽ bày-biểu các điều cần-ích cho. Các đơn từ xin dự cùng giấy-má cần dùng, thì phải gởi ngay cho Phái-viên ấy trước ngày 30 Septembre 1930. Nếu để quá ngày ấy thì định quyết không thâu nhận nữa.

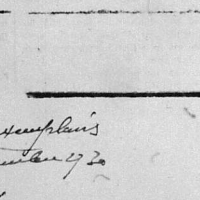

Thuốc thoa Cadum
để trị
các bịnh ngoài da

Thuốc thoa Cadum dùng để thoa xức cho hết ngứa và khi da phòng sưng ung độ rần lên. Nhờ thuốc ấy, mà cả vợ con người đặng yên giấc, ngủ ngon, khỏi đau nhức bị các chứng bịnh ngoài da, như là sai-nướng, mề mụt, nổi nhọt, nổi phỏng, trầy-trụa, có lát, trớt da trớc vảy, vân, vân.

Các ông các bà nhớ rằng ngày nào thì mua ngày nấy cho có một hộp thuốc đó, hoặi tiệm bán thuốc quen cuả các ông các bà.

HÃY COI CHỪNG! LIỆC-VỊ ĐẠI-LÝ

DƯỢC-PHÒNG NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG

Từ đã mấy năm dược-phòng **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** đem ra bán một thứ dầu cốt như dầu « essence de menthe », gọi là « Vạn-ứng **NHỊ-THÁI-DẦU** » và dùng trong vẻ nhỏ có dấu hiệu « **ÔNG PHẬT vàng** », tờ phô-bầy và nhãn dán đều giống như của Bổn-đường dùng. Hộp đựng những vẻ dầu ấy cũng in như hộp của Bổn-đường. Chẳng những vậy thôi, mà lại còn được-phòng ấy là chỗ của dầu đó phát hiện ra lúc no lại đổi bán hiệu « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » sửa lại là « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** ». Từ đó đem in hiệu mới nầy vào tờ phê-bới và vào nhãn-dán. Sự đổi bán hiệu nầy chỉ rõ rằng dược-phòng ấy có ý xấu làm cho lộn-xộn trong trí của công-chúng; vì chữ Tàu « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » (二太堂) giống với chữ « **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** » (二天堂) là hiệu của Bổn-đường. Nói hơn là dầu của dược-phòng ấy bán và giống với dầu của Bổn-đường bao chữ thì có thể mà gạt người cuả ý chữ tâm thương.

Bổn-đường thất lợi đã nhiều bởi nơi sự bán dầu phát hiện ra tại dược phòng « **NHỊ-NGUƠN ĐƯỜNG** » đã cải lấy hiệu mới là « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » đặng tranh thương gian-giảo. Chẳng thể nhìn được sự nầy, nên Bổn-đường kiện dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » ấy trong năm 1928 mà bắt đền bồi thiệt-hại. Vụ nầy giây dưa đã lâu trên một năm, kế có ấn Tòa-Phúc-án Saigon đề ngày 13 Juin 1930 xử y nguyên trong các thể lệ án của quan-án Tòa sơ đã xử dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » thất lệ day phải trả cho Bổn-đường một số bạc là một vạn đồng (10.000$00) mà đền bồi thiệt hại, day chịu cả chư vụ bạc tụng lệ và cấm nhật không cho bán dầu ấy trong địa phận Đông-Pháp nữa. — Án Tòa sơ ấy đã có ấn hành trong ba tờ báo là: báo « OPINION » số ngày 3 Juillet 1930,—báo « **LỤC-TỈNH TÂN-VĂN** », số ngày 7 Juillet 1930,—và báo « **DÂN-QUỐC NHỰT-BÁO** », số ngày 11 Juillet 1930. Ấy vậy công chúng đã được hiểu rõ rằng dầu **NHỊ-THÁI-DẦU** (二太油) phải tiêu-diệt kể từ khi xử đoán hoàn toàn vụ nầy.

Song le chẳng có chi ngăn cản, người ta còn lén bán dầu ấy nữa cách cầu thận lắm đừng để bị bắt thì thôi, vì cái lòng tham lợi kia đến chừng đó chưa thôi, hỏi tui tham không đây.

Liệc-vị Đại-lý dược-phòng « **NHỊ-THÁI-ĐƯỜNG** » hay là « **NHỊ-NGUƠN-ĐƯỜNG** » trong địa phận Đông-Pháp, liệc-vị đủ biểu biết chuyện đã thuật lại trên đây. Nếu như chẳng tuân lời bố-cáo nầy là lời Bổn-đường xin liệc-vị lưu ý riêng, liệc-vị còn bán dầu « **NHỊ-THÁI-DẦU** » (二太油) như mọi khi, thì liệc-vị sẽ bị thất-bại to — Bởi vì từ đây dầu ấy phải tuyệt, thì Bổn-đường phải buộc lòng liệt mấy mặt coi chừng liệc-vị. Bổn-đường đề lời bố-cáo nầy cho liệc-vị hay (nước vị liệc-vị cũng Bổn-đường là đồng dân một nước.

Xin liệc-vị hãy lượng suy! Cái lỗi nhỏ sẽ thâu không bù cản với cái hại lớn xảy đến.

Dược-phòng **Nhị-thiên-Đường** *Kính cáo*

Giờ tâm hầu kẻ. Bè lặng nắng chang chang:
Cuộc vui chơi nơi bãi biển Thoàn bườm lước ngoài khơi

NGƯ ÔNG KẾ BÀI HẠT

Đường ấy thì BIẾT BAO CẢNH LỊCH TRẢI QUA, há chẳng nên mượn máy « KODAK » chụp làm dấu tích!

Hãy đến lựa mau mau máy chụp hình hiệu « **KODAK** » nơi chỗ làm Đại lý.

PHARMACIE PRINCIPALE
Ở ngang nhà hát tây.— SAIGON.

Vui lòng đem đủ các kiểu ra cho chư tôn chọn lựa.

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire : NGUYỄN-VĂN-THIỆT.
42 Rue Lucien Mossard — SAIGON

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant : LÂM-VĂN-NGÔ.

Tirage : 3.428 exemplaires
le 12 Février 93

ĐÔNG-PHÁP NGÂN-HÀNG

ĐẶC QUYỀN IN GIẤY BẠC — LẬP RA TỪ NĂM 1875

Hội nộp danh vốn được..... 72.000 000 quan
Vốn kêu thêm..... 68.000 000 —
Số tiền đồng tất và dự trữ... 101.000.000 —

Administrateur-Directeur

M. René Thion de la Chaume

Hàng chánh tại PARIS (VIIIe)

đường Bd Haussmann số 96

Những hàng ngành và Đại-biểu :

TRUNG-HUÊ	ĐÔNG-PHÁP	NGOẠI-QUỐC
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	DJIBOUTI
HANKEOU	CANTHO	NOUMÉA
HONG-KONG	HAIPHONG	PAPEETE
MONGTZE	HANOI	PONDICHÉRY
PÉKIN	THANH HÓA	SINGAPORE
SHANGHAI	HUÉ	
TIENSIN	NAM-DINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	
	QUI-NHƠN	
	TOURANE	
	VINH	

THÔNG TIN MỌI NƠI

Đông-Pháp ngân hàng được đặc-quyền in và phát ra thông dụng bạc giấy nội cõi Đông Pháp và các thuộc địa Pháp ở bên Ấn độ, tại xứ Côte des Somalis và xứ Océanie.

Dây thép đánh tắc:
INDOCHINE

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, đường Pellerin, SAIGON

Agent de Wichiang

Dây thép nói số 748 Tên dây thep: GREDITARA

— Nhận lãnh tiền gởi không hàng-kỳ kêu là « *Comptes Courants ou chèques* » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời 4 phần trăm. (4%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có kỳ-hạn « TIẾT-KIỆM » bằng bạc *Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng 5 phần trăm (5%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiện-dụng. Rút ra khỏi phải cho hay trước và chờ đợi lâu. Gởi vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hàng-kỳ kêu là « *Dépôts Fixes* » cho lời 6 phần trăm (6 %) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi hồi-kỳ tiền rút ra trước hàng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh 4 phần trăm (4%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hàng-kỳ vậy, tính từ ngày gởi cho tới bữa rút ra.

— Mua bán ngân-phiếu (chèques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tàu thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh trò học tháng cho học-sanh Annam đương đu-học bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sanh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Vì cách thức cho vay, xin qui Đồng-bào đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đủ bảo-chứng hiệu tại đã.

— Cho vay ở ngoại-quốc và hàng-hóa nhập cảng.

Công-ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về nông việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Danh-dự Hội-trưởng*,
TRẦN-TRỊNH-TRẠCH ✠ & Banière, *Phó Danh-dự Hội-trưởng*,
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✠ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị-sự*.
NGUYỄN-TẤN-VĂN, *Quản-lý Hành-sự*,
NGÔ-TRỰNG-TỊNH, Docteur TRẦN-NHỰT-LAN, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGUYỄN-HỮU-ĐỘ và VÕ-HÀ-THU, *Quản-lý*.

Pháp-định Thông-ngôn: P. LÊ-VĂN-GÔNG.

DẦU CÁ THU

Dầu cá thu là một vị thuốc trong khoa chế thuốc của nước Pháp thường dùng hơn hết.

Vì dầu ấy dùng để chữa những con nít biếng ăn, ho gió, và hư phổi song phải có dầu thiệt tinh khiết và thiệt tốt mới có công hiệu.

Nhà thuốc Dầu Trâu bán rộng thứ dầu nguyên của hãng đánh cá ở phía bắc nước Pháp ép ra nên khỏi sợ dầu pha và xấu.

Mỗi lít..... 2$50
Nửa lít..... 1.40
Phần tư lít..... 0.90

Cũng có thứ dầu cá hườn
Giá mỗi ve..... 1 20

Grande Pharmacie de France
84-86, đường d'Ormay — SAIGON

MỘT VIỆC MỚI BÀY RẤT NGỘ

Một cái xe máy cho không

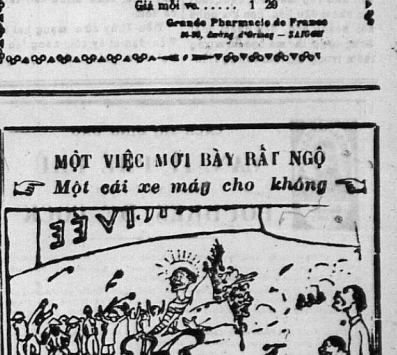

Mỗi người nào kể từ ngày nay mua một cái xe máy hiệu « ALCYON » hay là hiệu C. A. F. tại hãng CAFFORT, ở đường Catinat số 125 sẽ được hàng cho lại một cái giấy sẽ được dự xóc rẻ số mỏ 3 tháng một kỳ và người nào có phước đặng trúng sẽ lãnh thêm 1 cái xe máy nữa.

HỘI MẶC DANH CAFFORT.
125 đường Catinat — SAIGON.

CUỘC ĐẤU-XẢO THUỘC-ĐỊA TẠI PARIS

NĂM 1931

Nói về bàn Trị-sự chủ-trương các trò vui

Về cuộc đấu-xảo thuộc-địa tại Paris năm 1931 sẽ tới nầy, chúng tôi đã có mấy bài cho quí-giả trong mấy số báo trước, tưởng đồng-bào có xem cũng đã hiểu được cái thể-cuộc định sắp bày là thế nào. Duy có về các trò vui thì chắc những người ở ngoại cuộc chưa ai được rõ cho lắm. Vậy hôm nay chúng tôi xin thêm một bài nói qua về cuộc ấy.

Cứ như ý-định của Chánh-phủ thì việc chủ-trương những hí-cuộc, đã đặt riêng một bàn Trị-sự Annam toàn là những bậc có cái hiệt-tài về công-cuộc ấy.

Bàn Trị-sự chọn định là 10 người : Ông Nguyễn-công-Hòa, Thâu-khoán, đã Boulevard Albert 1er Saigon, thì kiêm chức Nghị-trưởng. Còn 9 vị Nghị-viên thì qui-ông Nguyễn-tấn-Được, Hội-đồng Quản-hạt (Sadec) ; Lê-văn-Tranh, Phủ, chủ-quận Tam-bình (Vinhlong) ; Huỳnh-đình-Khiêm, Phủ-hàm, nghiệp-chủ Đồng-sơn (Gocông) ; Trần-văn-Khá, Hội-đồng Quản-hạt Saigon ; Ng.-khắc-Nương, Hội-đồng thành-phố Saigon và Lê-thái-Bình, Hội-đồng thành-phố Cholon; Trương-duy-Toản, chánh chủ-bút báo « Trung-Lập » Saigon ; Diệp-văn-Kỳ, Tổng-lý báo « Thần-Chung » Saigon ; Jacques Lévy Đức, Quản-lý hãng « Assurance Oceanes » Saigon.

Về những hí-cuộc mà trong bàn Trị-sự đã định đem sang Paris đặng đấu xảo năm tới đây, thì có những là : hát-bộ, hát cải-lương, múa lân múa rồng, thầy chùa tụng kinh, tế lễ thần trong cuộc cầu an, chương thủy-lụt, v.. v.. về mỹ-thuật và phong-tục theo đạo tín-ngưỡng ở xứ ta.

Song muốn cho tiện cách đi và về, muốn cho đỡ phần tốn-phí, trong bàn Trị-sự định cách đem người sang dự cuộc như vầy: Về hát-bộ, hát cải-lương thì số 15 người. Trong số 15 đây thì 10 người đờn-ông và 5 người đờn-bà. Mà 15 đờn-ông và đờn-bà ấy phải cho thông cả hai điệu hát-bộ và cải-lương. Lại riêng trong số 10 người đờn-ông trong đó còn phải biết đọc văn-tế theo lễ cầu an, biết tụng kinh theo đạo phật, biết múa lân múa rồng, biết chương bày gian thầy-lụt. Nghĩa tóm lại thì trong các trò ấy phải cho rành cách đặt bày và điệu diện, lại cũng phải biết bong mình con rồng con lân, bong đèn chưng diện theo thầy lụt ; dậu rồng và dậu tân thì bàn Trị-sự sẽ mua đem qua Tây. Lại trong cái số 10 người đờn-ông đó phải được có một người thiện-tài để chọn ra làm Bầu để dẫn dắc.

Còn về âm-nhạc thì cũng chọn 10 người đờn-ông. Trong 10 người chuyên về âm-nhạc đây cũng thông đủ mấy điệu nhạc về lối hát cải-lương, lối hát-bộ, lối thầy chùa tụng kinh đọc sớ, lối múa lân múa rồng và lối chương thủy-lụt. Lại cũng phải hiểu biết cách đặt-bày cảnh-trí các trò đã nói trên kia, và phải biết phông lạc, đánh hò, bắn giăng và chương bông thắc tụi trong khi tế lễ. Lại cũng phải biết làm học trò lễ đặng tế thần.

Những người dự vào cuộc nầy và được chọn đem sang qua đấu xảo thì sẽ có lãnh một phần lương : một nửa thì để cho vợ con ở nhà, còn phần mình thì lãnh một nửa. Lại khi đến nơi rồi thì sẽ có nhà ở và cơm ăn tử tế. Nói tóm lại thì từ khi đi đến ngày về đều có người chăm-nom rất châu-đáo. Về tiền lương của mỗi người thì rồi đây bàn Trị-sự sẽ định cho vừa ý.

Cách đem theo đồ để diễn. — Về đồ đem theo để diễn thì không có chi cho lắm. Như lân và rồng thì ở bên nầy chỉ làm sẵn cái đầu mà thôi, còn bao nhiêu thì dợi khi qua Pháp sẽ làm. Duy có những đồ nghề quần áo giáp mão theo điệu thì phải đem đủ. Phần ấy là phần người lãnh chức làm bầu phải lo liệu sắm bày theo cuộc.

Ngoài các công cuộc trò vui về mỹ-thuật và phong tục nầy, còn chọn đem qua những tay thiện-tài về nghề nấu ăn Annam, đặng mở một ngôi hàng : ban ngày thì bày cơm Annam, ban đêm thì bánh nước. Ấy là vừa dự cuộc đấu xảo mà cũng là vừa giúp sự ăn uống cho những người mình qua bên.

Vậy thì khỏi từ dây, ai là người có những cái hiệt-tài kỳ, muốn sang dự cuộc đấu xảo thuộc-địa rất to tát nầy, xin cứ do nơi ông Nghị-trưởng *Nguyễn-công-Hòa ở đường Albert 1er số 43 Saigon* mà thương nghị. Hoặc muốn cho biết thêm điều chi ngoài những điều bày tỏ ở bài nầy, thì trong mấy vị nghị-viên có đăng qui danh nơi bàn Trị-sự, hỏi đến thì các ngài cũng sẵn lòng chỉ vẽ, vì các ngài đều chung lo các trò ấy trong cuộc nầy.

DIRECTEUR

LƯƠNG-VĂN-HẬU
Diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce

Ecole pratique de Commerce

(Trường thương-mãi thiệt hành)

7, Rue René Héraud -:- Saigon-Tandịnh

NGÀY KHAI TRƯỜNG: 1er AOUT 1930

Tôn chỉ bổn-trường là rèn tập học-sanh thanh-niên mau thành-tài, hầu ra giúp cuộc thương-mãi Việt Nam mau thạnh vượng. Bổn trường gia tâm dạy dỗ là cốt ý lấy danh dự cho nhà trường. Bởi vậy mấy vị giáo-sư của bổn trường đều là khoa mục xuất thân, thiệt nghề, đã biết học thuyết là theorie, lại có thiệt hành (la pratique) đủ tư cách dạy dỗ mau tấn tới. Bổn-trường lãnh làm sổ sách theo kiểu thức kiểm thời và đúng luật pháp thương mãi.

Các khoa học nơi bổ-trường

Cours de Comptabilité Commerciale Commerce appliqué — *Professeur*: Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Caissier Comptable d'une Sté Commerciale, Ancien Professeur de Comptabilité.

Học-sanh có bằng-cấp sơ-học mà vào học ở bổn-trường thì trong ba tháng biết tính lời lỗ khóa sổ và khai sổ mới. (Dresser Compte Pertes et Profits et Bilan — Passer écritures d'inventaire de clôture et de réouverture des Comptes

Cours de Banque — *Professeur*: Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce, Chef Service de Comptabilité de Banque.

Cours de Législation Commerciale — *Professeur*: Un diplômé de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Comptable d'une maison d'Exportation et d'Importation.

Cours de sténographie (méthode Aimé Paris) Cours d'Anglais — *Professeur*: Un diplôme de l'Ecole Supérieure de Commerce. Chef Bureau du Service Exportation d'une Sté Anonyme.

Dactylographie — Français — Correspondance Commerciale — Arithmétique et Algèbre Commerciales vân vân... Mỗi môn đều có Giáo sư chuyên môn lo dạy.

N. B. — Mỗi khóa học, một tháng 8$ 00 — Tiền ăn ở tại trường, một tháng 12$ 00

THUỐC BÁNH

SIGMARGYL

DIỆU-TRỊ THEO PHƯƠNG-PHÁP HOÁ-HỌC ĐỂ CHỮA

BỆNH GIANG MAI BẰNG PHƯƠNG NỘI-ÂM

THAY THUỐC THUỐC TIÊM

Chế ra tại LABORATOIRE CHIMIOTHÉRAPIQUE
55 2, Place du Théâtre-Français, PARIS

Thuốc SIGMARGYL bán tại các hãng bán thuốc Đông-Pháp

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

ĐẠI-DƯỢC-PHÒNG

Tiệm chánh ở tại Quảng-đông tỉnh-thành — Đường Đại-Tân
Tiệm ngành ở tại Nam-kỳ Cholon, đường Canton — Môn bài 47, và ở tại Namvang (PNOMPENH) — Đường Prairie số 96

Nhị-Thiên-Đường Bổ Phế Thánh dược thủy

Thuốc bổ phế thánh dược thủy rất nên ưng nghiệm như thần, đành hễ ai lỡ lâng lâng trong người rủi bịnh, các chứng ho đừng kêu đến ít hết, không sai, lãnh thuốc cứ đặng hàng chữa trao đã cứu khỏi nhiều người, thật là một thứ thuốc hay thượng hạng độc nhứt vô nhị.

Chủ trị những bịnh như sau nầy: Thương phong (cảm gió) sanh ra ho hen, làm nhiều rồi sưng, lại xuất ho lao ho lỗn con nít bị phong hàng, hơi thở nóng nầy, phổi sanh lao phổi, tắt tiếng, lói tức, sốc hăng hoặc lớn trẻ bịnh ho, cả thảy các chứng bịnh đó dùng đến thuốc nầy thì lặng an, nhiễn hễ sự mạch mệt phi-thường, ăn ngon ngủ ngon rõ ràng lẻ một thứ thuốc hay lạ thường, chẳng gió thuốc nào bì kịp.

Chư tôn trưởng có lòng ba cô mua dùng, xin hãy nhớ lưu tâm nhìn kỹ nhãn hiệu ông Phật mập của bổn đường có cầu chứng nơi tòa kẻo lầm thứ giả uống vào thêm hại. Bởi lòng nầy có kẻ vì tham tâm chỉ thuốc bày ba, ngoài làm hộp ve, nhãn đồng hiệu của bổn đường đem đi bán khắp tỉnh khắp lòng mà oai thiên hạ.

Cách dùng: Trước khi dùng thuốc phải lắc cái ve cho thuốc trộn đều, mỗi ngày uống bốn lần, người lớn mỗi lần 1 muỗn soupe 3 giọ đồng bổ nó-g 1 lần, như bịnh nặng thì thuốc cũng phải nhiều, con nít từ 1 tới 2 tuổi cho uống 10 giọ tới 2 tuổi đến 6 tuổi uống 15 giọ, từ 6 tuổi đến 11 tuổi 20 giọ từ 11 tuổi đến 16 tuổi nông nên muỗn cafe như chứng bịnh chưa dứt thì cứ uống hoài đến hễ bịnh thì thôi, đừng có một bữa uống rồi một bữa ngưng rồi mới bữa ngưng hòa ra trễ nãy sự kiến hiệu của thuốc.

Mỗi ve lớn giá là..... 0$80
Mỗi ve nhỏ giá là..... 0 40

Neurotrophol

Hãng Byla tại Paris bào chế thứ thuốc nầy đã nhiều năm danh tiếng. Thuốc nầy là thuốc bổ gan thượng hạng và uống ngon ngọt nên Annam ưa dùng. Nếu trong người thấy buồn bực, bứt rứt, hay lăng trí thì mau mau uống thuốc nầy.

Thuốc nầy bào chế ra một thứ nước như rượu ngọt và một thứ khô như bột đường để cho những người bao-tử yếu uống.

Thứ nước hay thứ đường

giá một ve..... 2$00

Grande Pharmacie de France
84-90, đường d'Ormay — SAIGON

Feuilleton n° 63

VÕ-HIỆP TRƯỜNG THIÊN TIỂU-THUYẾT

NGA-MY KIẾM-HIỆP

HỒI THỨ CHÍN

Lục-ngạc-Thôn, cứu chúng khỏi nạn
Huỳnh-mai-quán, luyện kiếm giết người

(Tiếp theo)

Bọn Tiêu-đạo-sĩ đồng thinh đáp lại rằng: Mô phật..... chúng tôi thiệt muốn Nữ-đại-vương cứu mạng. Tiêu-Thúy cầm cây dao chỉ chỏ, bèn truyền lịnh mà rằng: Bọn bây đứng đó sắp hàng, phải nhắm mắt tất cả, nếu đứa nào nhướng mắt một chút, thời tao chém đầu liền, bọn kia nghe nói hoảng hồn, đều nhắm mắt đứng sửng, thế mà bọn nó mừng thầm trong dạ, làm tưởng Tiêu-Thúy giết cứu phen nầy, chẳng ngờ Tiêu-Thúy nói gạt bọn kia, đặng chém bọn nó trong khi nhắm mắt, bởi vậy bọn kia vừa nhắm mắt lại, thời Tiêu-Thúy nhảy tới chém mười ba mạng một lần, chỉ còn hai tên Tiêu-đạo-sĩ thủ thiệt trước khỉ. Tiêu-Thúy không nỡ lòng chém chết, liền đó Tiêu-Thúy dắc tay hai tên kia ra cửa, khiến núp mình tại vườn hoa phía sau, lại căn dặn hai tên kia rằng: Hễ thấy phía trước có đông lửa, thời nhảy qua vách tường đào thoát hai tên kia nghe lời Tiêu-Thúy bày biểu, lánh mình đào thoát cả đêm.

Tiêu-Thúy cứu mạng hai tên Tiêu-đạo-sĩ ấy rồi, nàng lên ra Đại-điện phía trước, lại gặp hai tên Tiêu-đạo-sĩ khác, đương phiên tuần thám buổi khuya, một tên cầm cây gậy, một tên xách đồng-la, vừa đi vừa nói chuyện, Tiêu-Thúy nóp mình chỗ tối, lóng nghe tên Giáp nói với tên Ất rằng: Hôm trước có bọn khách-nhơn nào lạ (Lương-Ký Gia-Tuấn và Thiết-Đầu) tới trú ngụ tại bổn-quán (Huỳnh-mai-quán) cả đêm, bọn kia có hai người trúng độc phát mê, liền có một người cứu giải thầu thoát, tôi chỉ sợ bọn kia thù oán, báo hại bổn-quán về buổi đêm hôm, chúng ta phải để ý tuần phòng, kẻo bổn-quán mang vòng hoạn nạn. Tiêu-Thúy nghe nói để dạ, không dám thở hơi, đoạn Tiêu-Thúy ngầm nghĩ chút lâu, muốn bắt buộc hai tên kia gạn hỏi, vì nàng không biết chỗ Đạo-sư luyện kiếm, muốn đo hỏi chỗ đó cho ra. Tiêu-Thúy bèn cầm dao nhảy ra bên đường, giống như cọp nhảy tới bắt người một thứ, Tiêu-Thúy hét lên một tiếng dữ dội, bèn cộ ngực hai tên kia rằng: Hai người nào..... đứng lại..... đứng lại..... hai tên kia thất kinh đứng đó, không dám mở lời. Tiêu-Thúy giơ dao chỉ hai tên kia mà hỏi rằng: Đạo-sư chúng bây luyện kiếm chỗ nào, phải chỉ chỗ cho tao biết, nếu chúng bây nói không thiệt thời tao lấy đầu bây giờ? Tên xách đồng la kia nghe hỏi hoảng hồn, phát cả lắm mà nói: Thưa..... thưa..... thưa Nữ-đại-vương đặng rõ, chỗ luyện kiếm tại Ngọc-thanh-điện phía sau, cách 6 căn phòng thì tới chỗ đó rồi, chẳng xa mấy chút. Tiêu-Thúy gặc đầu một cái, nhảy tới đánh cuốn hai tên ấy té nhào, khi đó nàng mở dây lưng của hai tên ấy ra, trói buộc chúng nó bên gốc cây thiệt chặt, nàng lại cắt hai miếng giẻ áo, nhét miệng hai tên ấy liền khỉ, (nhét miệng khiến kêu la không được) hai tên Tiêu-đạo sĩ ngậm miệng lâm thinh, cứ gục đầu đứng đó. Tiêu-Thúy thẳng giòng tới Ngọc-thanh-điện, nhảy vào vách tường phía sau, bèn vách có cửa sổ con con, bóng đèn ánh ra nhấp nhánh, nàng núp mình đứng bên chỗ tối, trông vào Ngọc-thanh-điện phía trong, trên điện đặt mười hai cái hương-án sắp hàng, có ba mươi sáu đầu gạo để trên hương-án, mỗi đầu gạo có một thần-vị, hằng cây năm tấc, là thần-vị «Ngũ-phương Tức-nhục và Tam-đảo Thập-châu» hai bên hương-án có ba mươi sáu Tiêu-đạo-sĩ đứng hầu, mỗi tên cầm mỗi cái tàn màu đỏ, tại chánh điện có một vị Lảo-đạo-trưởng (Võ-ương-đạo-nhơn) còn ngồi niệm quyết hóa phù (bùa) đứng bên Đạo-trưởng có hai tên Lực sĩ cầm dao, coi bộ oai nghiêm hết sức, phía ngoài đặt cái ghế cần xa-cừ thiệt tốt, có một cây bảu-kiếm để trên, qui gối bên ghế có bảy người đàn bà, mỗi người mỗi cái gông cổ, Lảo-đạo-trưởng niệm quyết rồi đứng dậy, lấy cây bảu-kiếm cầm tay.

(Mai tiếp)

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHẾ PHÙ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào trường dầu là lành bịnh đau Can, tì, phế phù, không để nó làm cho hôi đau một dây một lát mà thôi. Rồi bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc nó không thấm vào gốc bịnh.

Cần nhứt ai ai cũng muốn trừ cho dứt cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mạng vì nó làm cho (sa, tì phế phù được trong sạch, tạng fy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó ti ám và bổ máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không liêu, đau bao-tử, mắc trướng, sình ruột, sưng bao-tử, sưng ruột, đau gan, muốn cho các chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt, như có trứng trắng trứng gà, đau hậu thu, vì lỗ lỏi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, thì trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*.

Đời Thuốc bột *Poudres de Cock* dụng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thanh JEUMONT tỉnh Nord.

VICHYLAX

Thường thường hễ cứ nẩy cứ khác nên đi sống không được, thì trong người thấy khó chịu, có khi đau bụng, nước đái, nổi mụt trên mặt là vì những đồ dơ đóng khối trong bụng rồi sanh men.

Bởi vậy xổ ngay thì hết. Muốn xổ dễ và sạch thì phải uống thuốc xổ bằng nước như là thứ VICHYLAX vì nó xổ kỹ và dưới hết những đồ độc trong mình ra.

Annam ưa VICHY AX hơn hết vì uống nó cũng như uống rượu lì-mô-nát và dễ khát. Uống nó không ai nghĩ là uống thuốc vì nó cũng có hơi như là li-mô-nát. Các ngài hãy xổ bằng VICHY AX thử coi.

Mỗi ve ..... 0$30

Con nít cho uống phân tư ve.

Grand Pharmacie de France
84-90, đường Đ'Ormay — SAIGON

Sirop Iodotannique Simple và Sirop Iodotannique Phosphate

Thường có những đứa nhỏ hoặc yếu, hoặc uống dầu cá không đặng, hay uống đặng mà không tiêu, thì người ta cho nó uống SIROP IODTANNIQUE simple hay SIROP IODOTANNIQUE composé để thế cho dầu cá cũng tốt vậy.

Hai thứ thuốc nầy hãng chúng tôi chế bằng thứ thuốc hảo hạng của nhà Bảo-chế đại danh bên PARIS rồi qua.

Một lít ..... 2$80
Nửa lít 1.50
Phần tư lít 0.90

Grande Pharmacie de France
84-90, đường Đ'Ormay — SAIGON

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur RIF

Vệ-sanh TỬU *của Lương-y* RIF *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầy là rất đại bổ gân cốt cũng là trán kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm với thấy ngày xuân đã thần mỏn, hễ uống rượu nầy vô, thì đi đứng cử làn thành đồng, một mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạnh hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, có huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao lần tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẻ lắm bội, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192. Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

Manufacture de Tabacs

NAM-KỲ TRUNG-HUÊ YÊN-THẢO CÔNG-TY

214-224, quai de Belgique — SAIGON

Kính thỉnh đồng-bào ư... Bản hãng tạo chế yên thảo tại đây, nguyên liệu và nhơn công đều do trong bổn quốc, nên mấy thứ thuốc nầy cho là nội hóa. Kin ông ngài bạ ổ cho chúng tôi tấn lộ chẳng nào thì bổ ích cho quyền lương mình chừng nấy.

RƯỢU BỔ HIỆU

MAUBAR

Trong những rượu bổ mà thiên hạ hầu nhứt thì có thứ rượu bổ MAUBAR là tốt, bán được nhiều hơn hết và Annam ưa dùng.

Rượu đó chế bằng rượu nho thượng hạng ở tại PHÁP-QUỐC, có nhiều chất bổ, nó làm cho những người uống được đỏ da nở thịt, trí hòa thông minh, thêm sức mạnh, vui vẻ luôn luôn.

Thật là một thứ thuốc hay và bào chế kỹ, không có giống những rượu khai vị khác bán trong mấy tiệm tạp hóa; vì rượu đó là những người không có học cách chữa bịnh mà chế ra.

Những người làm việc, học-hành, thể thảo, những dân-bà nằm bếp, nếu uống rượu bổ MAUBAR. Hễ đã uống rồi thì phải ưa, vì rượu đó uống ngon lắm.

Mỗi ve lít (có một hạng) giá là 2$20

Grande Pharmacie de France
84-90, đường Đ'Ormay — SAIGON

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH

NHỜ THUỐC BỘT CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y

Poudres de cock

Quí ông, quí bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ợ, chua nói, nhức đầu, chóng mặt, hay nóng, ngủ gục, khi mới ăn rồi; lưỡi đóng trắng, hơi thở hôi thối (thối miệng), sình bụng không?

Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bất bọn ợ, buồn mửa, khi thì thảo dạ, khi thì bón không? Có đau mỏ ác, đau bụng, có mau một nhọc, thở hào hển, bao gân nhức tuổi, chẳng bao ngủ không được cũng vậy?

Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột POUDRES DE COCK

làm cho quí ông, quí bà hết sức đau đớn ấy vì các chứng bịnh nó làm cho quí ông, quí bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột Poudres de Cock làm cho tì vị hườn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột Poudres de Cock ăn cơm ngon, uật thuốc nào có tiêu hóa cũng kể, ngủ-lượng lạc phủ, tim, dầu, ốc, gan, thận, phế phủ được thông đồng, tinh thần trang kiện, mạnh mẻ, vui vẻ. Quí ông, quí bà, ai ai cũng đau tì-vị, uống thì nằng thuốc bột Poudres de Cock nó rất mà trị bịnh lắm.

Đời thuốc bột Poudres de Cock dụng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

DẦU "CRÉSYL" THIỆT

CRESYL-JE...YES

ĐỂ TẨY TRỪ BỊNH OAN — LÀM HẾT HƠI ĐỘC ĐỊA —

PHÒNG NGỪA BỊNH OAN — MÙI HƠI NAM

THIỆT HỮU ÍCH

KHÔNG CÓ CHI LÀNH NGHIỆM BẰNG